

Р А З П О Р Е Ж Д А Н Е

№ 34

гр. Перник, 05.02.2013 г.

Административен съд – Перник, в закрито съдебно заседание на пети февруари през две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: ИГНАТ ГЕОРГИЕВ

като разглежда докладваното от съдия Георгиев административно дело № 50 по описа на съда за 2013г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 250-253 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Производството по делото е образувано по искане от И.С.Ц.***, с което иска прекратяване на действия извършени от администрацията на Община Перник на 23.01.2013 г. в с.С.***, община Перник, за които твърди, че не се основават на административен акт или на закона.

В искането е изложено твърдение, че на 23.01.2013 г. служители на общинска администрация са „нахлули“ в имота му УПИ Х-1320 в кв. 113, по плана на с.С.*** без негово знание и съгласие, като са извършили трасировка на имотна граница със съседния имот УПИ XII-1100 в кв.113. Твърди, че „нахлуването“ е извършено фактически, чрез счупване на катинара на входната врата на имота.

При извършена служебна проверка и на основание чл. 252, ал.2 от АПК, съдът е задължил административният орган незабавно да предостави данни за основанията за извършеното действие.

С изх. №12/СЛУ 4837-17 от 05.02.2013 г. Зам.-кмет на Община Перник е изпратил административна преписка, от която е видно, че между настоящият жалбоподател и собственик на УПИ Х-1320 и М. Б.*** собственик на съседния УПИ XII-1100, в кв. 113, по плана на с.С.***, община Перник съществува спор относно имотни граници и законно /незаконно/ изградени строежи в двата имота, който са ангажирали чрез подаване на жалби, сигнали различни органи, включително, кмета на общината, ДНСК, МРРБ, Министър председателя на Република България, администрацията на Президента на Република България, омбудсмана на Република България.

На място са извършвани множество проверки от общинската администрация, за което са съставяни констативни протоколи. Представени са и документи за собственост на имотите, както и разрешения за строеж и от двете страни. По делото са налице данни за започнала процедура по трасиране на граница, между двата имота, като същата не е довършена. На 17.01.2013 г. е постъпила молба от М. Б.*** до Кмета на Община Перник, с която моли за съдействие от страна на общината на 23.01.2013 г. от 10:00 часа да се извърши трасировка на имота й.

В тази връзка зам.-кмет на Община Перник е изпратил уведомително писмо до настоящият жалбоподател, молителката М. Б.***, Началника на 02-РУП гр.Перник и Началника на ДНСК за насрочения ден и час за трасиране между имоти УПИ Х-1320 и УПИ XII-1100, кв.113, което ще се извърши от геодезическа фирма в присъствието на представител на община Перник и представители на полицията, които да окажат съдействие при осъществяване на мероприятиято. Писмото е получено от И.Ц. на 25.01.2013 г.

По делото е представен констативен протокол от 23.01.2013 г., съставен от М. С.*** и М. И.***, специалисти при Община Перник, от който е видно, че на същата дата в присъствие на четири лица е извършена трасировка на регулационната линия, между посочените по-горе два имота, както и между УПИ XI-1099 и УПИ XII-1100, кв.113 по плана на с.С.***, община Перник. В протокола е отбелязано, че трасирането е извършено в отсъствие на собствениците на УПИ Х-1320 и УПИ XI-1099, кв.113.

Съдът намира искането подадено на основание чл.250, ал.1 от АПК за допустимо, като подадено от лице твърдящо да има правен интерес от прекратяване на неоснователни действия извършени от административен орган или длъжностно лице.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът счита искането за неоснователно по следните съображения:

Защитата по чл. 250, ал.1 от АПК е срещу всякакви действия които не са административни актове и не се извършват в изпълнение на административни актове или закона. Заложеният в нормата критерии да се квалифицира определено фактическо действие на администрацията, като неоснователно е то да не се основава на административен акт или закона, т.е. да не е налице правно основание за извършването му. Това само по себеси не е достатъчно за да се търси защита по този ред. Такова е твърдението в настоящия случай. Защитата по чл. 250, ал. 1 от АПК е неприложима в случаите, когато неоснователните действия са прекратени независимо дали е постигнат целеният с тях резултат, защото прекратяването им по една или друга причина вече е осъществено. Целта на съдебно разпореждане по чл. 252, ал.2 от АПК е да се прекратят безусловно действията описани в чл.250 от АПК, т.е. към момента на подаване на жалбата и към момента на произнасяне с разпореждане на съдията неоснователните действия следва все още да се извършват. Когато действията са прекратени независимо по каква причина разпореждане по чл. 253, ал.2 от АПК би било безпредметно. В настоящия случай със съставяне на констативен протокол от 23.01.2013 г. действията на общинските служители са приключили.

Предвид изложеното и на основание чл. 253, ал.2 от АПК, съдът

РАЗПОРЕДИ:

Отхвърля искането на И.С.Ц.,*** с посочено правно основание чл. 250, ал.1 от АПК за прекратяване действия на общинска администрация Перник по оказване съдействие за

трасиране на регулационна граница между УПИ X-1320 и УПИ XII-1100, в кв. 113, по плана на с.С.***, община Перник.

Прекратява производството по административно дело № 50/2013г. по описа на Административен съд Перник.

Разпореждането може да се обжалва с частна жалба в 3-дневен срок от съобщаването му до страните пред Върховния административен съд на Република България.

Разпореждането да се съобщи на страните по реда на чл. 138 от АПК

Съдия:/п/